

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

VÉLEMÉNYEK

RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

81. PLENÁRIS ÜLÉS, 2009. OKTÓBER 5-7.

A Régiók Bizottsága véleménye – A Duna-medencével foglalkozó uniós stratégia

(2010/C 79/01)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- üdvözli, hogy az Európai Tanács 2009. június 18–19-én felkérte az Európai Bizottságot arra, hogy 2010 végéig dolgozzon ki egy, a Duna-medencével foglalkozó uniós stratégiát,
- utal arra, hogy a Duna-medencével foglalkozó uniós stratégia célja, hogy nagyobb jólétet, biztonságot és békét biztosítson a térség polgárainak,
- megállapítja, hogy a Duna-medence részben Duna menti államokból, részben pedig a Duna vízgyűjtő területén fekvő államokból tevődik össze; azt is megállapítja, hogy a Duna-medence uniós tagországokból, tagjelölt országokból, potenciális tagjelölt országokból és olyan államokból áll, melyek bekapcsolódtak az európai szomszédsági politikába,
- a helyi és regionális önkormányzatokat, valamint a regionális fejlesztésért felelős szervezeteket e stratégia nélkülözhetetlen partnereinek tartja, ugyanis jelentős mértékben hozzájárulnak az Európai Bizottság területi kohéziós és határokon átnyúló együttműködési koncepciójának sikeres kialakításához. Fontos szerep hárul ebben a gazdaság, a tudomány, a kultúra, a környezetvédelmi szervezetek, valamint a társadalmi szervezetek képviselőire,
- az alábbi politikaterületeket tartja a Duna-medencével foglalkozó uniós stratégia központi elemeinek: közlekedés, környezetvédelem és energiabiztonság, gazdaság, biztonság, oktatás és kultúra, munkaügy, egészségügy és szociális kérdések,
- megállapítja, hogy a Duna-medencét – teljes gazdasági, társadalmi, ökológiai és kulturális potenciáljának kiaknázása érdekében – egy transznacionális európai támogatási területnek kellene tekinteni.

Előadó: Prof. Dr. Wolfgang Reinhart (DE/EPP), Baden-Württemberg tartomány szövetségi és európai ügyekért felelős minisztere

I. ÁLTALÁNOS MEGJEGYZÉSEK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

1. üdvözli, hogy a Régiók Bizottsága 2008. október 8-i plenáris ülésén az Európai Bizottság bejelentette, hogy a balti-tengeri térségre már létező stratégiához hasonló, önálló uniós stratégia kidolgozását javasolja a Duna-medencére ⁽¹⁾;

2. üdvözli, hogy az Európai Tanács 2009. június 18–19-én felkérte az Európai Bizottságot arra, hogy 2010 végéig dolgozzon ki egy, a Duna-medencével foglalkozó uniós stratégiát;

3. üdvözli, hogy 2008. november 27-én megalakították a „Duna-medence” elnevezésű régióközi csoportot, melynek munkájához támogatását biztosítja;

4. üdvözli, hogy az Európai Parlament figyelmet szentel a Duna-medencének, és azt is, hogy az Európai Parlamentben is több frakciót magában foglaló csoport felállításán fáradoznak ⁽²⁾;

5. utal arra, hogy a Duna-medencével foglalkozó uniós stratégia célja, hogy nagyobb jólétet, biztonságot és békét biztosítson a térség polgárainak. Ennek az egész Európai Unió haszonélvezője, ideértve a helyi és regionális önkormányzatokat is;

6. megállapítja, hogy egy immár 27 tagú Európai Unióban egyre fontosabb szerepet játszanak a makrorégiók, különösen az EU területi kohéziós koncepciójának keretében;

7. megállapítja, hogy a Duna-medence részben Duna menti államokból, részben pedig a Duna vízgyűjtő területén fekvő államokból tevődik össze; azt is megállapítja, hogy a Duna-medence uniós tagországokból, tagjelölt országokból, potenciális tagjelölt országokból és olyan államokból áll, melyek bekapcsolódtak az európai szomszédsági politikába;

8. hangsúlyozza a Duna-medence európai vetületét. Hangsúlyozza a Duna-medence külső vetületét is, és kiemeli, hogy a Duna-medence példaképpen szolgálhat a harmadik államokkal folytatott együttműködés megvalósításához;

9. utal azokra a mélyreható politikai, gazdasági és szociális reformokra, amelyek a Duna-medencében a vasfüggöny lehullása óta végbementek, és amiért az Európai Bizottság ezt a változást témaként felvette 2009-es munkaprogramjába ⁽³⁾, valamint az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz, a Régiók Bizottságához és az Európai Központi Bankhoz írt, „A kibővített EU öt éve – Gazdasági eredmények és kihívások” című közleményébe ⁽⁴⁾;

10. úgy látja, hogy a Duna-medence jótékony hatást fejt ki európai szinten; látja, hogy a térségben tovább ösztönzik a demokráciát és a jogállamiságot, és elsősorban azokat az államokat támogatja a demokratikus fejlődés útján, melyek nem tagjai az Európai Uniónak;

11. fontos szerepet tulajdonít a helyi és regionális szintű együttműködésnek az olyan európai alapelvek megvalósításában, mint a szubszidiaritás, a polgárközeliség és a partnerség. Fontosnak tartja a felelősségteljes kormányzást is a harmadik államokban, és utal arra, hogy a Duna-medencében folyó helyi és regionális együttműködés többletértéket jelent abban, hogy a tagjelölt és potenciális tagjelölt országokkal jobban megismertessük az Európai Uniót;

12. megerősíti a teljes Duna-medence hagyományos, kulturális és történelmi összetartozását, és hangsúlyozza a helyi és regionális önkormányzatok kiemelt hozzájárulását ehhez a területhez;

13. figyelembe veszi a Duna-medencében és a Duna-medence érdekében aktívan működő, már meglévő nemzetközi, nemzeti, regionális és helyi együttműködések, hálózatok és intézményeket, és utal arra, hogy ezek tapasztalatát és ismereteit be kell építeni az európai intézményekkel folytatott párbeszédbe;

14. támogatja az Európai Bizottságot abban, hogy hatékony és széles körű kapcsolatokat építsen ki a szomszédos államokkal, és hogy testre szabott politikai és gazdasági kapcsolatokat alakítson ki az egyes régiókkal és partnerekkel;

⁽¹⁾ Danuta Hübner biztos Duna-medencével foglalkozó európai stratégiát szorgalmaz, IP/08/1461.

⁽²⁾ Lásd Victor Boștinariu és Daciana Octavia Sârbu írásos nyilatkozatát munkacsoport felállításáról a dunai stratégia kidolgozásához és végrehajtásához; PE422.681v01-00; benyújtás ideje: 2009. március 23.

⁽³⁾ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: „A Bizottság 2009-re szóló jogalkotási és munkaprogramja – Cselekedjünk egy jobb Európáért”, COM(2008) 712 végleges.

⁽⁴⁾ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, a Régiók Bizottságának és az Európai Központi Banknak: „A kibővített EU öt éve – Gazdasági eredmények és kihívások”, COM(2009) 79 végleges.

15. hangsúlyozza az uniós tagországokból, tagjelölt országokból, potenciális tagjelölt országokból és az európai szomszédsági politikába bekapcsolódott államokból álló Duna-medence kiemelt jelentőségét, szerepét és felelősségét. Ez a térség fontos kapcsolódási pontot jelent a kohéziós politikához kötődő uniós programok, a tagjelölt és potenciális tagjelölt országok számára kidolgozott intézkedések, valamint az európai szomszédsági politikában részt vevő államokat célzó programok között;

16. hangsúlyozza a Régiók Bizottsága politikai szerepét abban a stratégiai keretben, amely az Európai Bizottság európai szomszédsági politikája és a Duna-medencével foglalkozó uniós stratégia összekapcsolását szolgálja. A Régiók Bizottsága ismeri a helyi szükségleteket, ezért jól meg tudja ítélni az ilyen programok és intézkedések hatásait;

17. kiemeli annak jelentőségét, hogy az európai kohéziós politikában a dunai makrorégió – a balti-tengeri és a fekete-tengeri régióhoz hasonlóan – elismerésre kerüljön, valamint hangsúlyozza e régiónak az EU és a szomszédos országok jövőbeli területi fejlődésében játszott szerepét;

18. elsősorban a balti-tengeri térség számára kialakított uniós stratégia tartalmi kialakításában lát követendő példát a Duna-medence számára. Mindkét makrorégió támogatja egykori kommunista országok európai uniós integrációját és a harmadik államokkal folytatott együttműködést. Mindkét térség jó példája a belső uniós stratégiák és az EU-n kívüli államokkal folytatott együttműködési formák összekapcsolásának. Ebben a tekintetben hivatkozni érdemes a legkülső régiók és a környező harmadik országok által közösen megvalósított európai szomszédságpolitika tapasztalataira is;

II. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

A Duna-medencével foglalkozó uniós stratégia

19. az Európai Tanács felkérésében, hogy az Európai Bizottság 2010 végéig dolgozzon ki egy, a Duna-medencével foglalkozó uniós stratégiát, annak a jelentős szerepnek az elismerését látja, amelyet a Duna-medence Európa jövőbeli fejlődésének, valamint az EU szomszédos országaihoz fűződő viszonyának szempontjából tölt be; sürgeti az Európai Bizottságot, hogy vonja be a regionális és helyi önkormányzatokat és intézményeket az uniós stratégia kidolgozásába, hogy a végrehajtás során tartsa tiszteletben a tagállamok, illetve a helyi és regionális önkormányzatok jogköreit és belső hatáskörmegosztását, valamint hogy a már meglévő intézményekkel, jelentéstételi kötelezettségekkel és ellenőrzési folyamatokkal dolgozzon;

20. a helyi és regionális önkormányzatokat, valamint a regionális fejlesztésért felelős szervezeteket e stratégia nélkülözhetetlen partnereinek tartja, ugyanis jelentős mértékben hozzájárulnak az Európai Bizottság területi kohéziós és határokon átnyúló együttműködési koncepciójának sikeres kialakításához. Fontos szerep hárul ebben a gazdaság, a tudomány, a kultúra, a környezetvédelmi szervezetek, valamint a társadalmi szervezetek képviselőire;

21. felhívja a figyelmet arra, hogy – mivel közel vannak a polgárokhoz, és jól ismerik ezek igényeit – a helyi és regionális önkormányzatok, regionális fejlesztési ügynökségek és szervezetek központi szerepet töltenek be az Európai Bizottság által bejelentett Duna-medencei uniós stratégia megtervezésében, végrehajtásában és továbbfejlesztésében;

22. hangsúlyozza, hogy az államok, régiók, települések, illetve az itt élő polgárok sikeres európai integrációjának elemeként fontos a Duna-medence fejlesztése, és egyben támogatja az Európai Parlamentet, az Európai Tanácsot, valamint az Európai Bizottságot arra irányuló törekvéseikben, hogy elmélyítsék ezt az integrációt;

23. támogatja, hogy a Délkelet-Európát célzó stabilitási paktumot regionális vonatkozású együttműködési hálózatra (Regionális Együttműködési Tanácsra (RCC)) cseréljék, amely a délkelet-európai együttműködési folyamat (SEEC) irányítása alatt működik. Ez a regionális vetület hasznos a Duna-medence sajátos igényeinek és követelményeinek szempontjából;

Stratégiai politikaterületek

24. az alábbi politikaterületeket tartja a Duna-medencével foglalkozó uniós stratégia központi elemeinek: közlekedés, környezetvédelem és energiabiztonság, gazdaság, biztonság, oktatás és kultúra, munkaügy, egészségügy és szociális kérdések;

25. utal a gazdasági teljesítőképesség nagy területi különbségeire a Duna-medencében, és úgy véli, hogy a térség további integrációjának és fenntartható gazdasági fejlődésének egyik feltétele, hogy a Duna-medencét mint olyat felvegyék az Európai Bizottság 2010-es munkáinak fő témái közé, és hogy a térségre egységes nagyterületként tekintsenek;

Közlekedés

26. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy – összhangban az EU fenntarthatósági stratégiájával – vegye figyelembe a Dunának mint olyan jövőképes, összeurópai szállítási és vízi útvonalnak a különleges szerepét, amely jelentős mértékben tehermentesíthet más európai közlekedési útvonalakat. Az infrastruktúra kiépítése – mind a vízi, mind pedig a szárazföldi infrastruktúrát ideértve – az egész régió számára segítséget jelent abban, hogy kihasználja összekötő szerepét nyugat és kelet, illetve észak és dél között – és mindenekelőtt, hogy javítsa saját versenyképességét;

27. javasolja a TEN-T infrastrukturális projektek gyors megvalósítását, mivel ezek hosszú távon elősegítik a Duna-medence jobb összeköttetését a már meglévő európai közlekedési útvonalakkal, illetve a Duna menti államok egymás közötti jobb összeköttetését. Ennek kapcsán arra kéri az érintett helyi és regionális önkormányzatokat, hogy álljanak elő megoldási javaslatokkal a már hosszabb ideje fennálló problémákat és nehézségeket illetően, és a fenntartható fejlődés szellemében valósítsák is meg ezeket;

28. hangsúlyozza, hogy a közlekedés és a környezetvédelem nem zárhatja ki egymást, hanem éppen ellenkezőleg: szorosan össze kell kapcsolódnuk. Kiemeli, hogy legfőbb célul a Duna-medence fenntartható fejlesztését kellene kitűzni, és hogy a Duna Bizottság, az International Commission for the Protection of the Danube River (ICPDR) és az International Sava River Basin Commission (ISRBC) által elfogadott „A Duna-medence belvízi hajózásáról és környezeti védelméről szóló közös nyilatkozat” alapelveit kellene alkalmazni;

Környezetvédelem és energiabiztonság

29. utal arra, hogy a környezetvédelem, az éghajlatváltozás hatásai ellen folytatott közös küzdelem és az árvízvédelem terén elengedhetetlen a határokon átnyúló együttműködés;

30. úgy véli, hogy az energiabiztonság kapcsán fontos szerepet játszanak a Duna-medencében fekvő államok, egyben hangsúlyozza magának a Dunának a szerepét, amely természetes, megújuló energiaforrásként értékes vízenergia-forrást jelent. Elsősorban ott kell ennek használatát támogatni, ahol összeegyeztethetők egymással a környezetvédelmi és a gazdasági szempontok;

31. ennek kapcsán utal az olyan egyezményekre, mint az 1998-ban életbe lépett egyezmény a Duna védelmére és fenntartható használatára irányuló együttműködésről (Egyezmény a Duna védelméről⁽⁵⁾), mely létrehozta a Duna védelmével foglalkozó nemzetközi bizottságot (International Commission for the Protection of the Danube River, ICPDR), valamint a Kárpátok védelméről és fenntartható fejlesztéséről szóló keretegyezmény (Egyezmény a Kárpátokról). Jó példa erre az együttműködésre az irányelveket tartalmazó „A Duna-medence belvízi hajózásáról és környezeti védelméről szóló közös nyilatkozat”⁽⁶⁾;

32. arra kéri a Duna-medencében fekvő tagállamokat, illetve a térség helyi és regionális önkormányzatait és regionális fejlesztésért felelős szervezeteit, hogy működjenek közre az Európai Bizottság által támogatott olyan környezetvédelmi programokban, mint például a (folyók és patakok helyreállításáról szóló) LIFE + program és az európai területi együttműködési programok, valamint a térség helyi önkormányzatainak közreműködésével megvalósuló helyi energiahálózati projekteket ösztönző „Intelligens energia – Európa” program;

33. utal rá, hogy a vízügyi keretirányelv megvalósítását célzó intézkedéseknek a halállományok tartós megőrzését is elő kell segíteniük. A Duna-medence vizeiben igen sokféle hal él, az állományok számos endemikus halfajtát tartalmaznak, és ezért különösen nagy szükségük van a védelemre;

34. kiemeli a közös, fenntartható idegenforgalmi koncepciók jelentőségét. A Duna-medence államai szorosabb együttműködést folytathatnak például az Espoo-i⁽⁷⁾, az Aarhusi⁽⁸⁾ és a Berni⁽⁹⁾ Egyezmény végrehajtása során. A Duna menti kerékpárút példája egyértelművé teszi, hogy az ilyen jellegű együttműködés valamenyi részt vevő fél számára nyereséget jelent;

35. A Duna-medence átfogó fejlesztése érdekében különösen a regionális és helyi önkormányzatok, valamint a regionális fejlesztésért felelős szervezetek közötti, erre a területre vonatkozó tapasztalatcserét tartja hasznosnak. Szaktudásuk és helyismeretük révén az önkormányzatok biztosítják a közös koncepciók ésszerű megvalósítását. A Duna-medence számos állama és régiója között létező, közös kormányközi megállapodások és együttműködések a célirányos együttműködések kialakításának lehetséges példái;

Gazdaság

36. utal rá, hogy a Duna a térség további gazdasági fejlődése szempontjából fontos tényezőnek tekintendő. Gondolhatunk itt például a vízi és szárazföldi utak, valamint a kikötők és a térségben működő gazdasági központok összekötésére;

37. felhívja a figyelmet a határokon átnyúló projektek jelentőségére. Az ilyen projektek segítik a határ menti régiók gazdasági elszigeteltségének megszüntetését, továbbá erősítik versenyképességüket és stabilitásukat;

38. megállapítja, hogy a régiókra és a településekre központi szerep hárul a kis- és középvállalkozások közötti kapcsolatfelvétel támogatásában;

39. központi jelentőséget tulajdonít összességében annak, hogy a nem kormányzati szervezetek, a gazdasági és társadalmi szereplők, valamint a helyi és regionális önkormányzatok határokon átnyúló és transznacionális projektjeit is fokozottan támogassák. Ezzel kapcsolatban ügyelni kell arra, hogy kihasználják a határokon átnyúló, transznacionális és régióközi területi együttműködési programok (3. célkitűzés), illetve az 1. és a 2. célkitűzéshez kapcsolódó programok közötti szinergiákat. Így a Duna-medencében fekvő nem uniós államokkal, régiókkal és településekkel jobban meg lehet ismertetni az Európai Uniót, mindenekelőtt pedig közvetíteni lehet a helyi lakosok felé az Európai Unió által képviselt demokrácia és jogállamiság értékeit. Úgy véli, hogy a technológiaátadás és a kutatás terén a Duna-medence fenntartható gazdasági fejlődése szempontjából kiemelt jelentősége van a meglévő lehetőségekre (emberi erőforrásra, infrastruktúrára) épülő megerősített együttműködéseknek;

⁽⁵⁾ Egyezmény a Duna védelmére és fenntartható használatára irányuló együttműködésről, melyet 1994. június 29-én Szófiában kötöttek.

⁽⁶⁾ http://www.icpdr.org/icpdr-pages/navigation_and_ecology_process.htm.

⁽⁷⁾ Egyezmény az országhatáron áterjedő környezeti hatások vizsgálatáról, melyet 1991. február 25-én Espooban kötöttek.

⁽⁸⁾ Egyezmény a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról, melyet 1998. június 25-én Aarhusban kötöttek.

⁽⁹⁾ Egyezmény az európai vadvilágról és a természetes élőhelyekről, melyet 1979. szeptember 19-én Bernben kötöttek.

40. felkéri a Duna-medence országainak illetékes nemzeti hatóságait, hogy tegyék meg a megfelelő lépéseket ahhoz, hogy a helyi és regionális önkormányzatok – az 1082/2006/EK rendelet által biztosított lehetőségnek megfelelően – részt vehessenek a jövőbeli európai területi együttműködési csoportosulásokban (EGTC);

Biztonság

41. emlékeztet arra, hogy a dunai hajóforgalom igen erős, és a jövőben valószínűleg tovább erősödik, ezért hangsúlyozza a közlekedésbiztonság növelésére irányuló intézkedések jelentőségét;

42. ebben az összefüggésben utal a dunai navigációt szabályozó Belgrádi Egyezményre ⁽¹⁰⁾;

43. arra kéri a Duna menti államokat, hogy továbbra is közösen küzdjenek a határokon átnyúló bűnözés valamennyi típusa, de különösen a szervezett bűnözés, a kábítószer-csempészet, az illegális migráció és az emberkereskedelem ellen;

44. kiemeli a környezeti biztonság fontosságát, mint a biztonsági kérdések egy fontos területét, különösen a határokon átnyúló környezeti szennyezés megelőzése és az árvízvédelem terén;

Oktatás és kultúra

45. hangsúlyozza a regionális és helyi önkormányzatok szerepét a kultúrák közötti párbeszéd előmozdításában. Gyakran heterogén lakosságuk révén a városok és régiók különösen alkalmasak arra, hogy közvetlen tapasztalataikat hasznosítva támogassák a kultúrák és vallások közötti párbeszédet;

46. utal rá, hogy Európa integrációjában hídszerepet játszik a regionális kulturális együttműködés azokkal a Duna menti államokban fekvő területekkel, amelyeket az emberek szülőföldjüknek, illetve otthonuknak tekintenek;

47. utal olyan testvérvárosi kapcsolatok kiépítésének jelentőségére, mint amilyen például a DonauHanse® hálózat. Az ilyen kapcsolatok ugyanis fontos lépésnek tekintendők Európa jelmondatának – „Együtt a sokféleségben” – megvalósításában az Európai Unióban való közvetlen polgári szerepvállalás révén. A kölcsönös párbeszéd nemcsak a kultúrák közötti előítéletek megszüntetését segíti, hanem megteremti a gazdasági és társadalmi együttműködés és a fenntartható fejlődés keretét is, és ezzel előmozdítja a lisszaboni stratégia céljainak végrehajtását;

48. utal rá, hogy olyan intézmények, mint az Európai Duna Akadémia, a budapesti Andrassy Gyula Egyetem vagy a Duna-térségi és Közép-európai Intézet (IDM) fontos szerepet tölthetnek be azáltal, hogy összefogják a meglévő potenciált és új célcsoportokat tárnak fel;

⁽¹⁰⁾ Egyezmény a dunai hajózás szabályozásáról, melyet 1948. augusztus 18-án Belgrádban kötöttek.

Foglalkoztatás, egészségügy és szociális kérdések

49. a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai éve (2010) és az önkéntesség európai éve (2011) kapcsán felhívja a figyelmet arra, hogy a Duna-medencében a gazdasági fejlődést mindenképpen társadalmi fejlődésnek kell kísérnie ahhoz, hogy a társadalmat tartósan meg lehessen győzni azokról az előnyökről, melyeket az Európai Unió valamennyi polgár számára jelent;

50. köszönetét fejezi ki azoknak a szereplőknek, akik – a szociális és egészségügyi téren lendületesebb fejlődés érdekében – tapasztalatcserét folytatnak a Duna-medencében működő kormányzati és nem kormányzati szervezetekkel, és kéri őket, hogy ezt a támogatást minden szinten folytassák;

Egységes uniós támogatási terület

51. megállapítja, hogy a globalizáció fényében és a lisszaboni stratégia céljainak végrehajtása érdekében egyre fontosabb feladatot jelent a verseny- és jövőképes régiók fejlesztése;

52. utal rá, hogy a Duna-medence jelenleg, a 2007–2013-as támogatási időszakban két – egymást részben átfedő – transznacionális támogatási területre: a közép-európai uniós támogatási területre és a délkelet-európai uniós támogatási területre oszlik. Az egykor egységes közép- és délkelet-európai támogatási terület Balti-tenger és Égei-tenger (CADSES) közötti szétválasztása különösen a Duna-medencében a kívánttal tartósan ellentétes hatást gyakorolhat a területi, társadalmi és gazdasági kohézióra. A Duna-medence – főként Kelet- és Nyugat-Európa kohéziója szempontjából – különleges földrajzi és kultúrtörténeti jelentőséggel bír, ezért egyedülálló politikai-stratégiai dimenzió is jellemzi. Ezt egy, a terület geopolitikai jelentőségén alapuló önálló együttműködési térség keretében lehetne legjobban tekintetbe venni;

53. megállapítja, hogy ezért a Duna-medencét – teljes gazdasági, társadalmi, ökológiai és kulturális potenciáljának kiaknázása érdekében – egy transznacionális európai támogatási területnek kellene tekinteni. Az egységes uniós támogatási terület a következőket eredményezné:

- különösen a stratégiai politikaterületeken – infrastruktúra, vízi utak, árvízvédelem, energia és energiabiztonság, fenntartható gazdaság, környezetvédelem – hatékonyan ki lehet használni a szóban forgó térség lehetőségeit,
- teljes mértékben és fenntartható módon ki lehet használni a közös gazdasági potenciált,
- további előrelépést lehet tenni a nemzeti, regionális és helyi szintű együttműködés és összefogás felé vezető úton,

- a Duna-medencét egész Európa közös kulturális, természeti és történelmi örökségének lehet tekinteni;

54. kéri az európai intézményeket, hogy a Duna-medencét a legközelebbi támogatási időszakban egységes transznacionális uniós támogatási területként kezeljék. Az IPA és az ENPI rugalmas eszközök a tagjelölt és potenciális tagjelölt országok,

valamint harmadik államok teljes mértékű integrációjára a támogatási terület egészében. Az említett támogatás továbbfejlesztése a Duna-medence koherens fejlődésének javára válik. Ajánlatos megvizsgálni, hogy az európai területi együttműködési programokra vonatkozó ERFA, IPA és ENPI támogatási eszközök terén nem lehet-e összefogni és végül egyetlen európai bizottsági szolgálathoz utalni az európai bizottsági hatásköröket.

Kelt Brüsszelben, 2009. október 7-én.

a Régiók Bizottsága elnöke
Luc VAN DEN BRANDE
